

Τὴν 13-08-2026 ΠΕΜΠΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς τῆς 14-08.

† Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας,
καὶ μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Μιχαίου.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέροιν, ὁ
στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὅ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἅς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὁρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείπειν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρί... **Κ**αὶ νῦν ...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,

εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς

σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Σ**οὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὅ**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

σακουσον μου Κυ ρι ε

6
λ

^B
6
λ **Θ**ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο

μα τι μου ^Δ και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε

ρι τα χει λη μου ⁶
λ

^B
6
λ **Μ**η εκ κλι νησ την καρ δι αν μου εις λο

γους πο νη ρι ας ^Δ του προ φα σι ζε σθαι

προ φα σεις εν α μαρ τι αις ⁶
λ

^B
6
λ **Ε**υν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την

α νο μι αν ^Δ και ου μη συν δυ α σω με

τα των εκ λε κτων αυ των ⁶
λ

^B
6
λ **Π**αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγξει με ε ελαιον δε αμαρτωλου

μη λιπανατωτην κεφαλην μου

^B **Ο** τι ε τι και η προσευχη μου εν

ταις ευδοκiais αυτων ^Δ κατεποθησανε

χομενα πετρας οικριται αυτων ⁶_λ

^B **Α**κουσονται τα ρηματα μου οτι

η δυνθησαν ⁶_λ ωσει παχος γης ερραγη

επιτης γης ⁶_λ διεσκορπισθητα οστα αυ

των παρατον ⁶_λ Αδην

^B **Ο** τι προς σε Κυριε Κυριε οι ο

φθαλμοι μου ^Δ επισοιοι ηλπισα ^Δ μη αν

τα νε λεις την ψυχην μου ⁶λ

^B
⁶λ Φυ λα ζο ον με α πο πα γι δος ης

συν ε στησαν το μοι ^Δ και α πο σκαν δα λων

τωνερ γα ζο μενων την α νο μι αν ⁶λ

^M
⁶λ Πε σουνται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι

αμα ρτω λοι ⁶λ κα τα μονα σ ει μι ε γω ε

ως αν πα ρελ θω ⁶λ

^Δ
⁶λ Φω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ζα ^Δ

^Δ
⁶λ φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η

⁶λ
θην

^B
⁶λ Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε

η σινμου την θλιψινμου ενωπιοναυτου

απαγγελω

Εντω εκλειπειεν εξεμουτοπνευμα

μουκαισυεγνωσταςτριβουςμου

Ενοδοωταυτη ηεπορευο

μηνεκρυψανπαγιαδαμοι

Κατενοουνειςταδεζιαα

καιεπεβλεπον καιουκηνηνοεπι

γινωσκωνμε

Απωλετοφυγηηαπεμουκαιουκ

εεστιν οεκτητωντηνψυχηνμου

^B
6
λ **Ε** κε κρα ζα προς σε Κυ υ ρι ε ει

^Δ
6
λ **Α** πα Συ ει η ελ πις μου με ρι ις μου η

⁶
λ εν γη ζων των

^B
6
λ **Π**ροσχες προς την δε η σιν μου ^Δ
6
λ ο ο

⁶
λ τι ε ταπεινω θηνοσφοδρα

^B
6
λ **Ρ**υσαι με εκ των κα τα δι ω κον των

^Δ
6
λ με ο τι ε κρα ται ω θησαν υπερε με ⁶
λ

^B
6
λ **Ε** ζα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην

^Δ
6
λ μου του ε ζο μο λο γη σα σθαι τω ο

⁶
λ νο μα τισου

^B
6
λ **Ε** με υ πο με νου σι δι και οι ^Δ
6
λ ε ως

ου αν τα πο δως μοι ⁶_λ

^M ^B ⁶_λ Εκ βα θεν ε κεκραξα σοι Κυ ρι

ε ε Κυ ρι ε ει σα κου σον της φω νης

⁶_λ μου

^Δ ^B ⁶_λ Γε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χον

τα ^Δ ⁶_λ εις την φω νη ην της δε η σε ως μου ⁶_λ

Ψάλλομεν Σπυχηρά Προσόμοια.

τῶν Προεορτίων γ'.

ᾠχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

^χ
⁶
^λ

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη
 σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε ⁶ ^λ τις υ πο στη σε
^χ
⁶
^λ

ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε
 στιν ⁶
^λ

Εν κυβάλοις ἠγήσωμεν, ἐν ᾠδαῖς
 ἀλαλάξωμεν, Ἑορτὴν ἐξόδιον προεξάρχοντες,
 καὶ ἐπιτύμβια ἄσματα, φαιδρῶς ἐκβοήσωμεν· ἡ
 γὰρ Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, κιβωτός τε ἢ πάγχρυσος,
 ἐτοιμάζεται, νῦν ἐκ γῆς πρὸς τὰ ἄνω μεταβῆναι,
 πρὸς παλίνζων καὶ θείαν, μεθισταμένη
 λαμπρότητα.

^χ
⁶
^λ

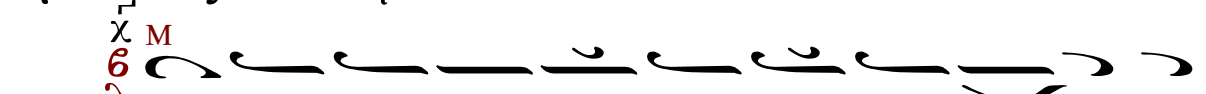
Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ
 πε μει να σε Κυ ρι ε ⁶ ^λ υ πε μει νεν

 η ψυχη μου εις τον λογον σου ηλπι

 σεν η ψυχη ημου επι τον Κυριον

Αποστόλων ὁ θίασος, παραδόξως
 ἀθροίσθητε, ἐκ περάτων σήμερον· ἡ γὰρ
 ἔμφυχος, πόλις τοῦ πάντων δεσπόζοντος,
 ἀπαίρειν ἐπείγεται, πρὸς τὰ κρείττω εὐκλεῶς,
 συγχορεύειν βασιλεια, τῷ Υἱῷ αὐτῆς, ἧς τῇ θείᾳ
 κηδεΐα ὁμοφρόνως, σὺν ταῖς ἄνω στρατηγίαις,
 ὕμνον ἐξόδιον ἄσατε.

Αποφυλακης πρωιας μεχρι νυ

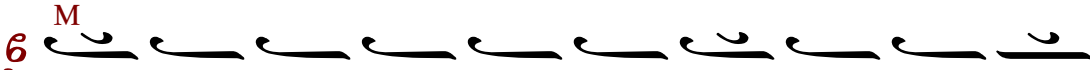

 κτος αποφυλακης πρωιας ελπι

 σατω Ισραηλ επι τον Κυριον

Ιερέων ὁ σύλλογος, βασιλεῖς τε καὶ
 ἄρχοντες, σὺν παρθένων τάγμασι νῦν
 προφθάσετε, ἅπας λαός τε συνδράμετε, ὧδὴν
 ἐπιτάφιον, ἀναπέμποντες ὁμοῦ· ἡ γὰρ πάντων
 δεσπόζουσα, μέλλει αὔριον, τὴν ψυχὴν
 παραθέσθαι εἰς τὰς χεῖρας, τοῦ Υἱοῦ
 μεθισταμένη, πρὸς αἰωνίαν κατοίκησιν.

Καὶ τοῦ Προφήτου γ'.

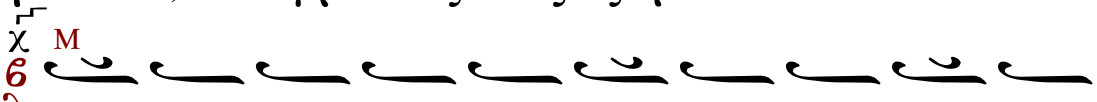
Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐδωκας σημείωσιν.

^M
⁶ ^λ **Ο** τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε
 ⁶ ^λ λε ος και πολ λη πα ρ αυ τω λυ υ τρω σις ⁶ ^λ
 και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ ⁶ ^λ
 ^B ⁶ ^λ εκ πα σων των α νο μι ων αυ του

Ορος προηγόρευσας, τὸ ἐμφανὲς καὶ
περίοπτον, τοῦ Σωτῆρος τὸ κήρυγμα, ἐπ' ἄκρων
φανήσεσθαι, τῶν ὀρέων Μάκαρ, τὴν
ὑψηλοτάτην, θεογνωσίαν προδηλῶν, ἐφ' ἣν τὰ
ἔθνη πίστει συντρέχοντα, προθύμως
καταφεύγουσι, καὶ τὴν ὁδὴν ἐκδιδάσκονται, τοῦ
Κυρίου καὶ σώζονται, σωτηρίαν αἰώνιον.

^χ ^M
⁶ ^λ **Ἄ**ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα
 ^χ ^B ⁶ ^λ ε ἴ νη ε παι νε σα τε αυ το ον παν τε σ οι λα
 ⁶ ^λ
οι

Ἄρχων ἐξελεύσεται, καὶ ποιμανεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ, Βηθλεὲμ ἐξορμώμενος, προέφης θεσπέσιε, Προφητῶν Μιχαία, γλώσση θεοπνεύστῳ, οὗ ἀπ' ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν, τῶν τοῦ αἰῶνος εἰσὶν αἱ ἔξοδοι, τανῦν δέ σου τὴν πρόρρησιν, ἐκβεβηκυῖαν θεώμενοι, διὰ σοῦ τὸν λαλήσαντα, θεοφρόνως δοξάζομεν.

 Ο τ ι ε κ ρ α τ α ι ω θ η τ ο ε λ ε

 ο ς α υ τ ο υ ε φ η μ α ς κ α ι η α λ η θ η

 α τ ο υ Κ υ ρ ι ο υ μ ε ε ν ε ι ε ι ς τ ο ν α

 ω ω ω ν α

Θρόνῳ παριστάμενος, Θεοῦ Προφῆτα σεβάσμιε, καὶ χαρᾶς ἀξιούμενος, καὶ δόξαν θεώμενος, καὶ τρυφῆς ἐνθέου, θείως ἀπολαύων, καὶ χαρμονῆς πνευματικῆς, καὶ εὐφροσύνης ἀναπιμπλάμενος, τοὺς πίστει νῦν τὴν μνήμην σου, ἐπιτελοῦντας ἐπόπτει, πειρασμῶν ἐκλυτρούμενος, ταῖς ἀπαύστοις πρεσβεΐαις σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος δ'.

ποι η του τωνα πα α αν των Χριστου ου
 ου ου του Θε ε ου αυ τον ι κε τευ ου ου
 σα υ περ η μων μη παυ ση η δε ε ο ο ο
 με ε ε ε θα α α των εις σε με ε τα
 Θε ε ον τας ελ πι ι ι δα ας θε με ε
 ε ε νων Θε ο το κε πα νυ μνη η τε και αι αι
 α πει ει ρο γα α με ε ε ε ε ε

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Εσπέρας προκείμενον.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας.
Προκείμενον

ᾠχος λ̣ π̣ Βου

Ἡ βο η θει α αμου πα ρα Κυ ρι
ου του ποι η σαν τος τον ου ρα νο ον και
(Δίς)
την γην

Στίχ. Ἦρα τούς ὀφθαλμούς μου εἰς τά ὄρη,
ὄθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου.

Τὸ τρίτον. Ἡ βο η θει α αμου πα ρα
Κυ ρι ου του ποι η σαν τος τον ου ρα
νο ον και την γη η ην

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεινός).

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοιδίμων κτιόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ)

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ’

ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Ειρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιούσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχον, Σπικηρὰ Προσόμοια.

ᾠχος β'.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

ᾠ θαύματος καινοῦ! ὦ τεραστίου ξένου!
 πῶς νέκρωσιν ὑπέστη, ἢ ζωηφόρος Κόρη, καὶ
 τάφῳ νῦν καλύπτεται;

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ παρθένοι
 ὀπίσω αὐτῆς.

Πᾶσα τῶν γηγενῶν, ἢ φύσις χορευέτω· ἰδοὺ
 γὰρ ἡ Παρθένος, ἢ τοῦ Ἀδὰμ θυγάτηρ, πρὸς
 οὐρανὸν μεθίσταται.

Στίχ. ᾠμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν,
 καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Λάβε μοι κατὰ νοῦν, τὴν κλίνην τῆς
 Παρθένου, χοροῖς τῶν Ἀποστόλων, εὐκόσμως
 κυκλουμένην, ἄδουσι τὸν ἐξόδιον.

Δόξα... Καὶ νῦν... ᾠχος β'.

^M ^B ^M ^Δ
^Δ

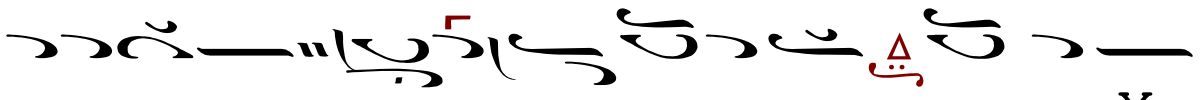
Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους

^B ^M ^Δ

αι ω νας των αι ω ω ω νων α α μην

^Δ

Η των ου ρα νων υ ψη λο τε ρα

α υ πα α α ρ χου ου ου σα και των Χε

ρου βι ιμ ε εν δο ο ο ζο τε ε ρα και

πα σης κτι σε ε ως τι ι ι μι ι ι ω ω τε

ε ε ρα η δι υ περ βα λ λου σαν κα

θα ρο τη η τα της α ι δι ου ου σι ας δο

χει ει ον γε ε ε γε ε ε νη με ε νη εν

ταις του Υι ου χερ σι ση με ρον την πα να

γι αν πα ρα τι θε ε ται αι ψυ υ υ χην και

**ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.**

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ακουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῖ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοι ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε, ὁδὸν ἐν ἧ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Εξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον. δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με·

Εν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ εὐθὺς ψάλλομεν·

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος ᾠ̣ Δι̣

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

^Γ ^Β
^Δ ^Β
 Ἦ ^Θε ο το κω ε κτε νως νυν προσ
 δρα μω μεν α μαρ τω λοι και τα πει νοι και
 προσ πε σω μεν εν με τα νοι α κρα ζον τες
 εκ βα θους ψυ χης Δε σποι να βο η θη σον
 + εφ η μιν σπλα γ χνι σθει σα σπευ σον α
 πολ λυ με θα υ πο πλη θους πται σμα των
 μη α πο στρε ψης σου σ δου λους κε νους σε
 γαρ και μονην ελ πι δα κε κτη με θα

Δόξα.

Τὸ αὐτό ἢ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ,
ἐν ᾧ ἡ Παράκλησις ψάλλεται.

χ̄
ⲁ
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

χ̄
των αι ω νων α μην Ⲅ

Ⲅ
Ου σι ω πη σω μεν πο τε Θε ο το κε

τας δυ να στειας σου λα λειν οι α να ζι οι ει Ⲅ

μη γαρ συ προ ι στα σο πρε σβευ ου σα ⲁ

τις η μας ερ ρυ σα το εκ το σου των κιν δυ

ων ⲁ τις δε δι ε φυ λα ζεν ε ως νυν ε λευ θε

ρους Ⲅ ουκ α πο στω μεν Δε σποι να εκ σου ⲁ

σους γαρ δου λους σω ζεις α ει εκ παν τοι

ων Ⲅ δει νω ω ω ν ⲁ

Ὁ Ν΄ ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Ὅτι μόνω ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ψάλλομεν τὰς ᾠδὰς τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ α'.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

ᾠχος λ' αἰ Νη Γα

^χ ^Γ
^Γ ^α
^α **Υ** πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 ^Γ
 ^α η μας
^Γ ^Ν
^α **Τ** ων λυ πη ρων ε πα γω γαι χει μα ζου σι
^Γ ^Π ^Ν
⁺
την τα πει νη ην μου ψυ χην και συμ φο ρων
 ^Γ ^Π ^Ν
 ^α **+**
νε φη την ε μην καλυ πτου σι καρ δι αν
 ^Δ ^Β ^Δ
 ^α **Θ** ε ο νυμ φευ τε αλλ η φως τε το κυ ι υ α το
 ^Μ ^Γ

θρι ον και προ αι ω νι ον λαμ ψον μοι το
 ^Γ
 ^α φω σ το χαρ μο συ νον

^Γ
^α **Υ** πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Εξ α με τρη των α να γ κων και θλιψε

ων και εξ εχ θρωων δυ σμε νων και συμ φο

ρων βι ου λυ τρω θεις Πα να χρα ντε τη

κρα ται α δυ να μει σου α νυ μνω με γα

λυ νω τη να με τρον σου συμ πα θει αν και την

εις ε με σου παρα κλη σιν

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

Νυν πε ποι θως ε πι τη ν ση ν κα τε φυ

γον αν τι ι λη ψη ν κρα ται αν και προς την

σην σκεπην ο λο ψυχως εδραμον και γο
νυ κλινω Δεσποινα και θρηνω και στεναζω
μημε παριδης τον αθλιον των χριστι
ων καταφυγιον
και νυν και αι και εις τους αιωνας
των αιωνων αμην
ουσι ωπησω του βοαντρανωτα
τατα μεγαλειαι ατασαι μη γαρ συ
κορη παν το τεπροιστασο υπερε
μου πρεσβευουσα τω υιω και θεω σου
τις εκ του σου του μεκλυδωνος και δεινων

κιν δυνωνερ ρυσα το

Ὡδή γ'. Ὁ Εἰρμός.
Οὐρανίας ἀψίδος.

Υπεραγαθεοτοκεσωω

σονη μας

Απορησας εκ παντων οδυνη ρως κρα

ζωσοι προφθασον θερμη προστασια

καισην βοηθειανδοςμοιτωδουλωσου τω

ταπεινω και αθλιω τωτηνσην αντι

ληψιν επιζητουουντι θερμωσ

Υπεραγαθεοτοκεσωωσον

η μας

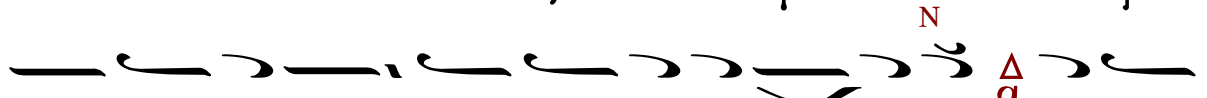
^N ^Γ
 αν τι ληψις ^Δ₉ και προστασι ι α α μου ^Γ₈
^Γ₈ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων α μην ^Γ₈
^M ^Γ
^Γ₈ Α λη θη Θε ο το κον ο μο λο γω Δε
 σποι να ^Γ₈ σε την του θ να του το κρα τος
 ε ζα φα νι σα σαν ^Γ₈ ως γαρ φυ σι ζω ος εκ
 των δε σμων των του Α δου ^Γ₈ προς ζω ην α
 νη γα γες εις γην με ρευ σαν τα ^Γ₈
^N ^Γ
^Γ₈ Δι α α α σω ω ω σον ^κ_λ α πο κιν
 δυ νων τους δου λους σου Θε ο το ο κε ^Δ₉ ο
 τι παν τες με τα Θε ον εις σε κα τα φευ γο μεν ^γ₈

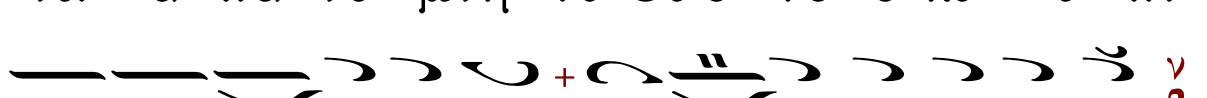
 ως αρ ρη κτον τειχος και προ ο στασι αν

 πι ι ι βλε ε ε ψον εν ευ με

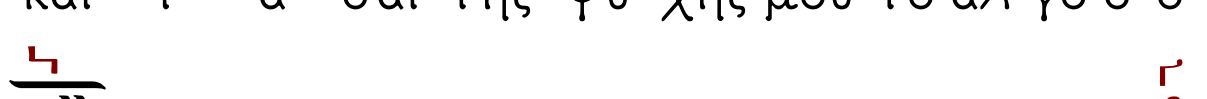
 νει α πα νυ μνη τε Θε ο το ο κε ε πι

 την ε μην χα λε πην του σω μα τος κα κω σιν

 και ι α σαι της ψυ χης μου το αλ γο ο ο

 ος

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορὸς ἐν ἐκάστη δεήσει ψάλλει τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Ὡδή δ'.

Σύ μου ἰσχύς Κύριε.

ᾠχος λ π δι — Γ α

^Γ ^χ ^Γ
^Γ ^δ **Υ** πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

^Γ
^δ η μας
^Γ ^Ν
^δ **Κ** αι που λοι πον αλ λην ευ ρη σω αν τι λη

^Γ ^Γ ^χ ^λ
^δ ψιν που προ σφυ γω που δε και σω θη σο

^Π ^Π
^δ μαι τι να θερ μην ε ζω βο η θον θλι ψε σι

^Ν ^Γ ^π ^ρ ^Γ ^δ
του βι ι ου και ζα λαις οι μοι κλο νου με νος

^Π ^Γ ^δ
εις σε μο νην ελ πι ζω και θαρ ρω και καυ

^χ ^λ
χω μαι και προσ τρε χω τη σκε πη σου σω σον

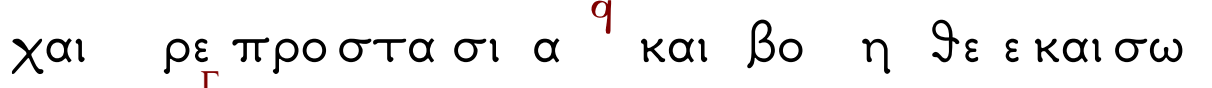

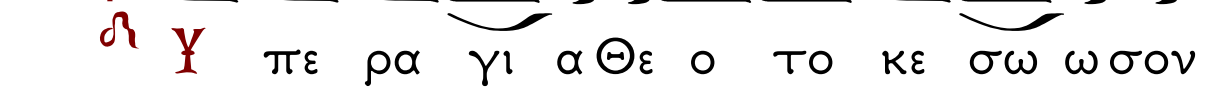

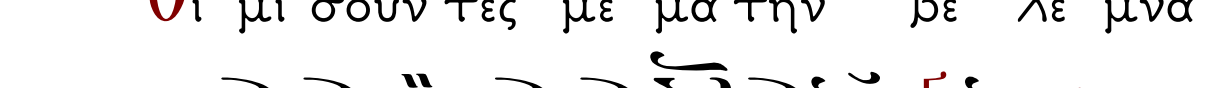

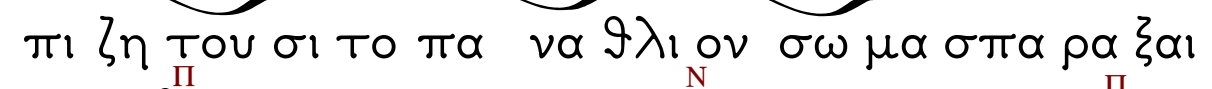
^Γ
^δ με

Υπεραγαθεοτοκωσον
ημας
τονποταμοντονγλυκεροντουελε
ουςσου τονπλουσιαις δωρεαιςδροσι
σαντατηνπαναθλιιανκαιταπεινην πα
ναγνεψυχηνηνμου τωνσυμφορωνκαιτων
θλιψεων καμινωφλογισθεισαν μεγα
λυνωκηρυττω καιπροστρεχωτησκεπη
σουσωσονμε
δοξαπατρικαιυιωκαιαγιω
πνευματι

^Γ
^Γ ^Ν
^Γ ^Δ ^Ν
 ε την α γνην σε την Παρ θε νον και α σπι
^Γ
^Γ ^Δ ^Χ ^Λ
 λον μο νην φε ρω τει χος α προ σμα χη
^Π ^Γ ^Π
 τον κα τα φυ γην σκε πην κρα ται αν ο πλον
^Ν
^Π ^Γ
 σω τη ρι ι ας μη με πα ρι δης τον α σω
^Γ
^Π ^Γ ^Δ
 τον ελ πις α πηλ πι σμε νων α σθε νων
^Χ ^Λ
 συμμα χι α θλι βο με νων χα ρα και αν τι
^Γ ^Δ
 λη ψις

^Ν ^Γ
^Γ ^Δ
 και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
^Γ ^Δ
 των αι ω νων α μην

^Γ ^Ν
^Γ ^Δ
 Πως ε ζει πειν σου κατ α ζι αν δυ νη σο
^Γ ^Δ ^Χ ^Λ
 μαι τους α με τρους οι κτιρ μους ω Δε

^Π ^N
 χαι ρε προ στα σι α ^Δ₉ και βο η θε ε και σω
^Γ ^Γ
 τη ρι α ^Δ₉ των εις σε προσ τρε χον των εκ πι
^Γ ^Δ₉
 στεως
^Γ ^N
^Γ ^Υ πε ρα γι α θε ο το κε σω ω σον
^Γ ^Γ
 η μας
^Μ ^Γ ^Γ
^Δ₉ ^Δ₉ ^Δ₉ ^Δ₉
 οι μι σουν τεσ με μα την βε λε μνα
^Γ ^Δ₉ ⁺
 και ζι φη και λακ κον ηυ τρε πι σαν και ε
^Π ^N
 πι ζη του σι το πα να θλι ον σω μα σπα ρα ζαι
^Γ ^Δ₉ ^Π ^Γ
^Δ₉ ^Δ₉ ^Δ₉ ^Δ₉
 μου και κα τα βι βασαι προς γην Α γνη
^Γ ^Δ₉
 η ε πι ζη του σιν ^Δ₉ ^Δ₉ ^Δ₉ ^Δ₉
 αλλ εκ του των προ
^Γ ^Δ₉
 φθα σα σα σω σον με

Γ
Δοξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

Α πο πα σης α ναγκης θλι ψε ως και

νο σου και βλα βης με λυ τρωσαι και τη ση δυ

να μει εν τη σκε πη σου φυ λα ζον α τρω τον

εκ παν τος κιν δυ νου και εξ εχ θρω ων των

πο λε μουν των και μι σουν των με Κο ρη πα

νυ μνη τε

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Τι σοι δω ρον προ σα ζω της ευ χα ρι

στιας ανθων περα πη λου σα των σων δω ρη
 μα των και της σης α με τρη του χρη στο τη
 τος τοι γα ρουν δο ζα ζω υ μνο λο γω ω
 και με γα λυ νω σου την α με τρον προς με
 συμ πα θει αν

Ὡδή σ'.
 Τὴν δέησιν.

πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας
 Τα νε ε ε φη των λυ πη ρων ε
 κα λυ ψαν την α θλι αν μου ψυ χη ην και
 καρ δι αν και σκο τα σμον εμ ποι ου σι μοι

Κο ρη ^{κ λ} αλλ η γεν νη σα σα φως το α προ σι
 τον ^Γ α πε λα σον ταυ τα μα κραν ^Δ τη εμ πνευ
 σει της θει ας πρε σβει ας σου
^Γ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας
^Γ Πα ρα α κλη η σιν ^{κ λ} εν ταις θλι ψε σιν
 οι οι δα ^Δ και των νο σων ^Π ι α τρο ον
 σε γι νω σκω ^γ και παν τε λη συν τρι μ μ ον
 του θα να του ^{κ λ} και πο τα μον της ζω ης α
 νε ζαν τλη τον ^Γ και παν των των εν συμ φο ραις ^Δ
 τα χι νη και ο ζει αν αν τι λη ψιν ^Γ

Γ Δοξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευματι

Ουκρυ υ υπτωωσου τονβυ θοντουε

λε ους και την βρυ σιν των α πει ει ρων θ αυ

μα των και την πη γην την α ε να ον

ον τως της προς ε με συμ πα θει ας σου Δε

σποι να αλλ α πα σιν ο μο λο γω και βο

ω και κη ρυτ τω και φ θε γ γομαι

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Ε κυ υ υ κλω ω σαν αι του βι ου με

σχατων των η με ρων τε κου σα δυ σω πη σον
ως ε χου σα μη τρι κην παρ ρη σι ι α α α
αν

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορὸς ἐν ἐκάστη δεήσει ψάλλει τὸ·

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

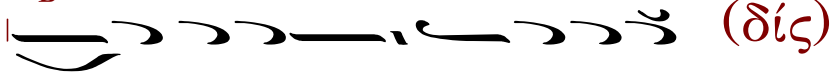
Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Κοντάκιον.

Ἦχος Δι

^χ ^Μ ^Δ
 Προστασια των Χριστιανων ακα
 ταισχυντε ^Β μεσιτει απρος τον Ποιη
 την αμεταθετε ^Δ μη παριδης αμαρτω
 λων δεησεων φωνας ^Δ αλλα προφθασονως
 αγαθη ^Β εις την βοηθειαν ημων
 των πιστως κραυγαζοντων σοι ^Δ ταχυνον
 εις πρεσβειαν και σπευσον εις ικεσιαν
^Δ η προστατευουσα ^{Ζ'} αι Θεο
^Β το κεντωντιμωντων σε

Και εϋθϋς τὸ προκείμενον.

^Γ
⁶
^λ
Μνησθησομαι του ονοματος σου εν
^B (δίζ) ⁶
^λ
παση γενεα και γενεα

^χ
^Δ
^Α **Στίχ.** **Α**κουσον, θύγατερ, και ιδε, και κλινον το οϋς σου, και επιλαθου του λαου σου, και του οικου του πατρος σου, και επιθυμησει ο Βασιλευς του κάλλους σου. ^Δ
^Α

^Π
Του ονοματος σου μνησθησομαι εν ^Ζ
^λ
 ^Δ
^Α
παση γενεα και γενεα α α α

Ο Διάκονος ἢ ὁ Ἱερεὺς.

Και υπερ του καταξιωθῆναι ημας της ακροασεως του αγιου Ευαγγελιου, Κυριον τον Θεον ημων ικετεύσωμεν.

Ο Χορὸς. Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ' χῦμα).

Ο Ἱερεὺς: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν του αγιου Ευαγγελιου. **Ε**ιρήνη πασι.

Ο Χορὸς. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο Ἱερεὺς: Ἐκ του κατα Λουκᾶν αγιου

Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα, Πρόσχωμεν.

Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἱερεὺς.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά, γυνὴ δέ τις, ὀνόματι Μάρθα, ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῆδε ἦν ἀδελφή, καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθήσασα παρά τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τῶν λόγων αὐτοῦ ἢ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν, ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἶπε οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλὰ, ἐνὸς δέ ἐστι χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοί, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε, μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

το α νο ομημαμου Ἦχος λ̣̣̣ Δι
 Μη καταπιστευσης με αν θρωπι
 νηπροστασια Παναγια Δεσποινα
 αλλα δεξαιδεησιν του ι κετουσου
 θλιψις γα αρ ε χει με φε ερεινου
 δυναμαι τωνδαιμο ο νωντατο ζευμα
 τα σκεπηνου κεκτημαι ου δεπουπρο
 σφυγω ο α θλιος παντο θενπολεμου
 μενος και παραμυ θι ανουκ ε χωπλην
 σου Δεσποινα του κοσμου ελπις και προ
 στασια των πιστων μημου παριδης

τηνδε η σιν ^B το συμ φε ρον ποι η σοον

Ἄτερα Θεοτοκία. ^M ^Δ Ου δεις προ στρε χων

ε πι σοι κα τη σχυμ με νος α πο σου εκ

πορευ ε ται α γνη Παρ θε νε Θε ε ο το κε

^M αλλ αι τει ται την χα ριν και λαμ βα νει το δω

ρη μα ^B προς το συμ φε ρον της αι τη σε

ω ω ως

^Δ ^Γ ^Γ ⁺ ⁺ Με τα βο λη των θλιβο με ε ε ε

^χ ^ο νων α παλ λα γη των α σθε νουν των υ υ

παρ χου σα ^Δ Θε ο το κε Παρ θε νε ^Γ σω ζε

πο λιν και λα ον ^Δ των πο λε μου με νων η

η ειρηνη των χειμαζομενων η η γαλη
νη η μονη προστασιων πιστων
ων

Ο Ιερεὺς: **Γ**ωσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου...

Ο Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ο Ιερεὺς. **Ε**λέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

Ο Χορὸς: **Λ**μήν.

Ὠδὴ ζ'.

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ἦχος λδ' Νη

Υπεραγια Θεοτοκοςωσονη
μας

Φωσητεκουσα Θεοτοκοςκοτι

^Π σθεν τα με ^Ν νυ κτι αμαρτη μα των φω τα
 γω ω γη σον συ φω τος ου σα δο χει ον
 το κα θα ρον και α α μω ω μον ι να
 πο θω σε δο ζα ζω
^Ν Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον η
 μας
^Ν Ε κε πη γε νου και προ στα σι α και αν
 τι λη ψις και καυ χη μα Παρ θε νε γυ μνω
 θε εν τι μοι νυν α πα σης βο η θει ας
 α βο η θη των δυ υ να α μις και ελ
^Ν πις απη λ πι σμε νων

^N
Δοξα Πατρι και Υιω και Α

γιω Πνευματι

^N
Ολη ψυχη και διανοια και καρ

διασε και χειλεσι δοξα ζωα πολα

αυσας των σων μεγαλων χαρισματα των

αλλω της σησχη στο οτηητος και α

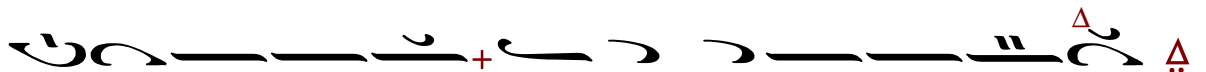
^N
πειρων σου θαυματων

^N
και νυ υν και αι και εις τους αι

^Π
ωνας των αι ωωνων αμην

^N
Βλεψονι λεω ομματισου και ε

πισκεψαι την κακωσιν ην εχω και δει

 νωων συμφορων και βλαβης και κινδυνων

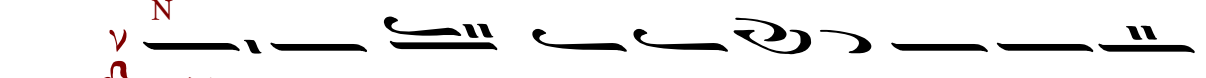
 και πειρασμων μελυτρωσαι αμε

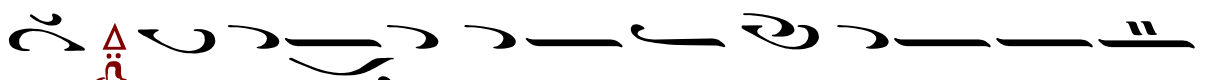
 τρητωση σου ελεει

Ὡδή η'.
Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα.

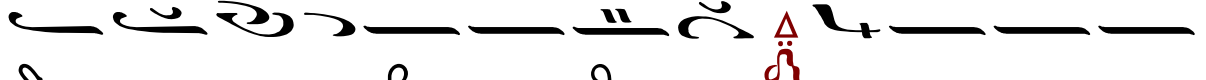

 Υπεραγια Θεοτοκω

 σονη μας

 Διασπλαγχνα ελεους σου Παρθε

 νεμη παριδης σεμνη ποντου μενον μεσα

 λωβιωτικων κυματων αλλα δι

 δου μοι χειραβοηθειας καταπονου

 με ενωκακωσει του βιου

^N
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας

^N
Πε ρι στα α σεις και θλι ψεις και α να γ

και ευ ρο σα αν με Α γνη και συμ φο ραι του

βι ου και πει ρα σμοι με παν το θεν ε

κυ κλω σαν αλ λα προ στη θι μοι και αν

τι λα βου μου τη κρα ται α σου σκε πη

^N
Δο ζα Πα τρι ι και Υι ω και Α

γι ω Πνευ μα τι

^N
Εν ταις ζα α λαις ε φευ ρον σε λι με

να εν ταις λυ παις χα ραν και ευ φρο συ νην

καὶ ἐν ταῖς νοσοῖς ταχὺν βοήθειαν ⁶λ

καὶ ἐν τοῖς κινδύνοις ρυστίν καὶ προστα

τίν ἐν τοῖς πειρατήροις ^γλ

^Nκαὶ νῦν καὶ αἰκαῖς τοῖς αἰώ

νας τῶν αἰώνων ἀμήν ^γλ

^Nκαὶ ῥο νεπυριμορφε Κυρι

ου χαίρει θεία καιμὰ ναδοχισταμνε ^γλ

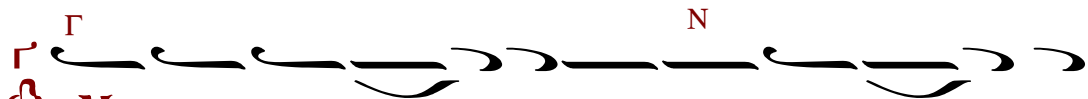

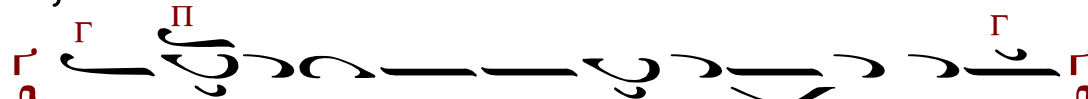
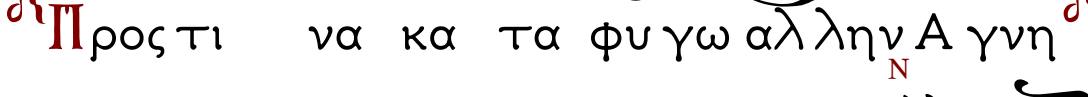

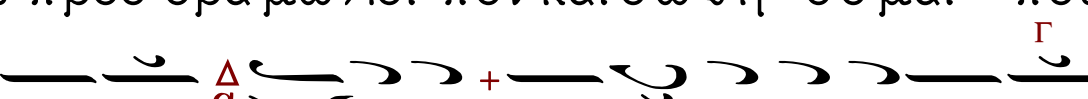

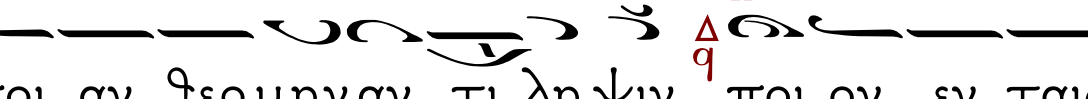
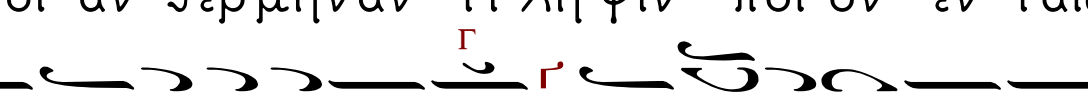

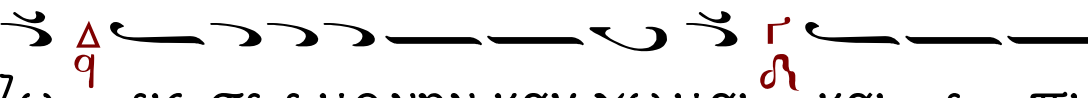

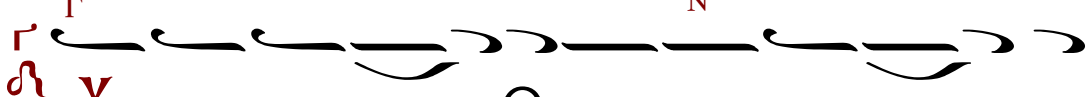

χαίρει χρυσηλυχνία λαμπάσβεστος ⁶λ

χαίρει τῶν παρθένων δοξακαίμη

τέρων ²ωραϊσμά και κλεος ^γλ

Ὡδή θ'.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

^Γ ^Ν
^Γ ^Ν
 Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
^Γ ^Γ
 η μας
^Γ ^Π ^Γ ^Γ
^Γ ^Ν ^Γ
 Π ρος τι να κα τα φυ γω α λλη ν Α γνη
^Δ ^Γ
 που προ σ δ ρα μω λοι πον και σω θη σο μαι που
^Δ ^Γ
 πο ρευ θω ποι αν δε ε φευ ρω κα τα φυ γην
^Γ ^Π ^Δ
^Γ ^Γ
 ποι αν θερ μη ναν τι λη ψιν ποι ον εν ταις
^Γ ^Γ ^Γ
^Ν ^Γ
 θλι ι ψε σι βο η θον εις σε μο νην ελ
^Δ ^Γ ^Γ
^Δ ^Γ
 πι ζω εις σε ε μο νην και χω μαι και ε πι
^Γ ^Γ
 σε θαρ ρων κα τε φυ γον
^Γ ^Ν
^Γ ^Ν
 Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
^Γ ^Γ
 η μας

Ουκ εστιν αριθμησασθαι δυνατον
 τον μεγαλειασα Θεο νυμφευτε και
 τον βυθον τον ανεξερευνητον εξει
 πειντων υπερνουνθαι ματων σου των τε
 τελεσμενων διηνεκως τοις ποθω
 σε τιμωσι και πιστει προσκυνουσιν
 ως αληθη Θεου λοχευτριαν
 Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω
 Πνευματι
 Εν υμνοις ευχαριστοις δοξολογω
 και γεραιρωτο αμετρον ελεος και

Καὶ θυμιᾶ ὁ Ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον καὶ τὸν Λαόν ἢ τὸν οἶκον ὅπου ψάλλεται ἡ Παράκλησις, καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Π Ν Γ
 την υ ψη λο τε ραν των ου ρα νων

Γ Ν Γ
 και κα θα ρω τε ραν λαμ πη δο νων η λι α κων

Ν Γ Ν
 την λυ τρω σα με νην η μας εκ της

Ν Γ Δ
 κα τα ρας την Δε σποι ναν του κο ο σμου

Γ
 υ μνοις τι μη σω μεν

Π Γ
 Α πο των πολ λων μου α μαρ τι ων α σθε νει το σω μα α σθε νει μου και η ψυ χη

Ν Γ Ν
 προ σ σε κα τα φευ γω την Κε χα ρι τω με νην

Ν Γ Δ
 ελ πις α πη λ πι σμε ενων συ μοι

βο η θησον

Δε σποι να και Μη ητηρ του Λυ τρω του

δε ζαι πα ρα κλη σεις α να ζι ων σων ι

κε των ι να με σι τευ σης προς τον εκ

σου τε χθεν τα ω Δε σποι να του κο ο

σμου γε νου με σι τρια

Ψαλ λο μεν προ θυ μως σοι την ω δην

νυν τη πα νυ μνη τω Θε ο το κω χαρ μο

νι κως με τα του Προ δρο μου και παν των

των Α γι ων δυ σω πει Θε ο το ο κε

του οι κτει ρη ησαι η μας

^Γ ^Γ ^Ν ^Γ
^Γ ^Δ ^Π ^Δ ^Γ
 Ἄ λα λα τα χει λη των α σε βων
^Π
 των μη προ σκυ νουν των την ει κο να σου
^Γ ^Ν ^Γ
^Γ ^Δ ^Π ^Δ ^Γ
 την σε πτην την ι στο ρη θει σαν υ πο
^Ν ^Γ
^Ν ^Γ ^Χ ^Λ
 του Α πο στο λου Λου κα ι ε ρω τα α
^Ν ^Γ
^Δ ^Γ ^Δ ^Γ
 του την Ο δη γη ητρι αν

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

^Γ ^Π ^Γ ^Δ ^Π ^Δ ^Γ
^Δ ^Π ^Δ ^Γ
 Πα σαι των Αγ γε λων αι στρα τι αι
^Ν ^Π
 Προδρο με Κυ ρι ου Α πο στο λων η δω
^Γ ^Ν ^Γ
^Γ ^Δ ^Π ^Δ ^Γ
 δε κας οι Α γι οι Παν τες με τα της
^Ν ^Γ ^Ν
^Ν ^Γ ^Χ ^Λ ^Δ ^Γ
 Θε ο το κου ποι η σα τε πρε σβει ει αν
^Γ ^Ν ^Γ ^Γ
 εις το σω θη ναι η μα α α ας

Ὁ Ἀναγνώστης.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (γ')

Δόξα. Καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν· Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ψάλλομεν τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ τυπικοῦ
Ἀπολυτίκιον.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον.

Ταχύ προκατάλαβε.

ᾠχος ᾠ̇ Δι̇

^Γ
Δ̇
Ἄ ο ι π ρ ο σ κ ι ρ τ η σ α τ ε χ ε ι ρ α ς κ ρ ο τ ο υ ν

τ ε ς π ι σ τ ω ς και π ο θ ω α θ ρ ο ι σ θ η τ ε σ η μ ε

ρ ο ν χ α ι ρ ο ν τ ε ς και φ α ι δ ρ ω ς α λ α λ α ζ ο ν τ ε ς π α ν

τ ε ς ε ν ε υ φ ρ ο σ υ ν η τ ο υ Θε ο υ γ α ρ η Μ η τ η ρ

μ ε λ λ ε ι τ ω ν ε π ι γ ε ι ω ν π ρ ο ς τ α α ν ω α π α ι ρ ε ι ν

ε ν δ ο ξ ω ς η ν ε ν υ μ ν ο ι ς α ε ι ω ς Θε

ο τ ο κ ο ν δ ο ξ α ζ ο μ ε ε εν Δ̇ (Ἄπαξ)

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου (.....) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (ὀνόματα).

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ,

πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἄλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ τοῦ ἴλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ὁ Χορός· Ἀμήν.**

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ.

Ὁ Ἱερεὺς· **Γ**οφία·

Ὁ Ἀναγνώστης· **Ε**ὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Ἀ**μήν. **Γ**τερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγία ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Ἱερεὺς· **Δ**όξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν..., **Κ**ύριε ἐλέησον (γ'), **Π**άτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς· **Χ**ριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας Αὐτοῦ Μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν

τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἄσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων,
ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν
ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν
ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, **(τοῦ Ναοῦ)**
τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ
καὶ Ἄννης, **(τῆς ἡμέρας)** καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

*Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Δεκαπενταγούστου ψάλλονται, τὰ
ἐπόμενα*

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ.

βου ου μου ου ου και ρυ υ υ υ σαι αι των
 αι ω νι ω ω ν βα σα α νων
 και σε με σι τρι αν ε ε χω ω ω ω
 προς τον φι λαν θρω πο ον Θε ον μη
 μου ε λεγ ζη τας πρα α ζει ει ει εις ε νω
 πι ον τω ω ν Αγ γε ε λων πα ρα
 κα α λω ω σε ε ε Πα ρθ ε ε ε ε νε ε
 βο η θη σον μοι εν τα α α χει
 Χ ρυ σο πλο κω τα τε πυ υρ γε ε ε ε
 και δω δε κα τει ει χε πο ο λισ η
 λι ο στα λα κτε θρω ο νε ε ε ε κα θε

